

25 ÅRS JUBILÆUM
KFUM - SPEJDERNE BREDBALLE

Udgivet af KFUM-spejderne Bredballe, 1991

Bent Kirkegaard

Bredballe Gruppe 25 år

September 1966 startede KFUM-spejderarbejdet i Bredballe. Med dette lille skrift vil gruppen gerne markere sit 25 års jubilæum.

Redaktionen har bedt en række personer om at yde et bidrag til jubilæumsskriftet, heriblandt også personer som forlængst har trukket sig tilbage som aktive spejdere.

Det er redaktionens håb, at skriftet må blive læst med interesse, og at det må opfylde det naturlige ønske, enhver organisation har om at få sin historie nedskrevet.

Tak for de mange bidrag. Tak til Bent Kirkegaard for veludført tastearbejde og Karin Jacobsen for bistand ved lay out.

Redaktion: *Werner Mikkelsen*
 Poul Christensen

Gruppens start

Birthe Aagaard Jensen, tidl. ulveleder

Det er glædeligt at konstatere, at det arbejde, der startede for 25 år siden har båret frugt, at der er folk, der har videreført det arbejde, så KFUM-spejderne i Bredballe også i dag er en realitet. Når man i dag skal se tilbage på, hvad der skete i de første år, er det lidt svært at huske helt præcist, hvad der skete – hvornår det skete, og hvem der var med.

Men det hele startede jo i 1965-66, hvor Jytte og Åge Nielsen fik liv i 4.Vejle med en ulveflok. Det viste sig så, at de fleste af drengene var

fra Bredballe. Og hvad var så mere nærliggende end at flytte 4.Vejle til Bredballe. Vi havde to drenge, som var ulveunger, så det var meget nærliggende, at vi kom med i billedet.

De første møder blev holdt i et sikringsrum på Kirkebakkeskolen. Det var ret utilfredsstillende, så vi fik af kommunen stillet en saneringsmoden villa for enden af Tagesvej til rådighed. Og dermed indledtes en nomadetilværelse: først Tagesvej, så en gammel gård på Strandvejen (bag Shell).

Birthe Jensen og Kaj Bøhme med ulve 1970.

Foto: Mogens Højbjerg

Et klasseværelse på den gamle skole og også missionshuset blev benyttet. Men endelig fik vi Kongsgården. Men på trods af modgang og besvær, var der grøde i Bredballe Gruppe, som den nu hed. For ser I, **dengang var der ulveunger og energiske forældre til!!!**

Vi fik oprettet et grupperåd, og såvidt jeg husker var de første grupperådsmedlemmer: Richard Jensen – formand, Ester Jessen – sekretær, Gunnar Kristensen – kasserer og Ras (Holger Rasmussen). Senere blev der oprettet en forældreforening, hvor bl.a. Emil Jensen, Børge Hansen og Gertrud Jakobsen trak et stort læs. Ud af deres arbejde kom Elinor Jensen med som aktiv flokmedhjælper.

Grupperådet og forældreforeningen lagde megen energi for dagen for at skaffe ledere, ordne diverse lokaler, være behjælpelig med ture og lejre, fester og løb. Her er det vist passende at indskyde, at alt hvad grupperådet og forældreforeningen, flokken og troppen var involveret i, blev nedfældet i protokollen, som blev omhyggelig og grundigt ført af Ester Jessen (interessant læsning!).

Det var et pionerarbejde med den rette pionerånd: Bredballe Gruppe

skulle op at stå – og det kom den. En stor tak for deres ihærdige arbejde. Det var en stor hjælp for en ulvefører med så god en opbakning.

De første år havde vi "kun" en ulveflok, men ved grupperådets og forældreforeningens indsats lykkedes det at finde troførere. Mogens – Bøhme – Steffen – Niels Bo har hver især gjort deres til, at vi nu også kunne mønstre en trop. Store drenge fra Bredballe – Hornstrup (nogle tidligere ulveunger fra Vejle) blev uddannet som patruljeførere, og så kørte det også. Senere kom så roverkulanen til. Nu var Bredballe Gruppe fuldt udbygget – en gruppe med selvspekt og ikke til at komme udenom. Og det er en stor glæde for os "gamle" at se nye, friske kræfter "tage over", da vi andre slap.

En dejlig tid. Når jeg nu ser i bakspejlet, ser jeg en broget flok friske gutter med krudt og energi i – herlige ture og lejre – løb og konkurrencer – fester og hverdagsmøder og bag det hele forstående og tjenestevillige forældre.

Store ulvehilsener fra Akela (1966-72).

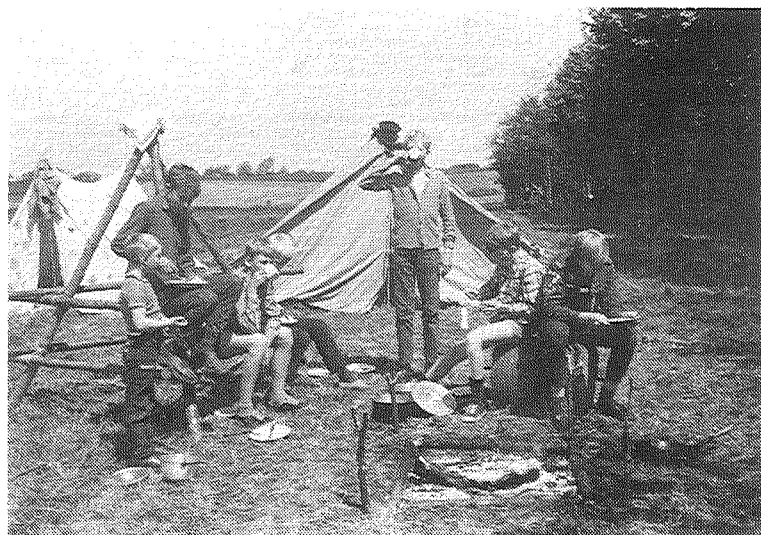
Spejdertrop i Bredballe

*Kaj Bøhme og Mogens Høiberg
tropledere 68 – 70*

Ad uransagelige kanaler har gruppens ledelse fundet mig i Sønderjylland og bedt mig fortælle lidt om, hvad jeg erindrings fra Bredballe Gruppens start.

Spejderarbejdet i Bredballe startede med flokken – ulveungerne – og som jeg husker det med Birthe Jensen som flokfører. Lidt senere startede troparbejdet med de store spejdere, med Mogens Høiberg og jeg som henholdsvis tropleder og

tropassistent. Ret hurtigt skulle vi have nogle lokaler, vi kunne kalde vores, men hvor fandtes de? Da jeg var ansat i daværende Bredballe – Hornstrup kommune som ingeniør, vidste jeg, at stuehuset til en nedlagt landejendom overfor missionshuset i Bredballe by ville blive frigjort. Vi enedes, Birthe, Mogens og jeg, om at jeg skulle udføre "undergrundsarbejdet" ved dav. kæmner Jacob Hermann og sognerådsformanden.

Træningslejr ved Lysholtgård, 1969

Foto: Mogens Høiberg

Vi fik det ældgamle stuehus og så forestod nogle weekenders arbejde med den store kost, men mere blev det heller ikke til. Huset var vores base helt indtil Mogens og jeg flyttede fra Bredballe.

Mogens og jeg flyttede fra Bredballe med kort tidsforskel, og problemet var da, hvem der skulle fortsætte arbejdet efter os. Jeg husker, at det pinte os begge at flytte nu når gruppen var godt igang med et stigende antal børn som aktive. 1. januar flyttede jeg, og hvis jeg husker ret, var det ensbetydende med, at Birthe og hendes familie faktisk stod alene med både flokken og troppen. Det må således i dag gøres klart, at hun har en væsentlig del af æren for, at gruppen i dag kan se frem til et jubilæum, for den kunne let være snublet på dette tidspunkt.

Videre beretter Mogens Høiberg:

Vi flyttede til Bredballe i juli 1968. Jeg havde fået stilling som lærer på Skolehjemmet.

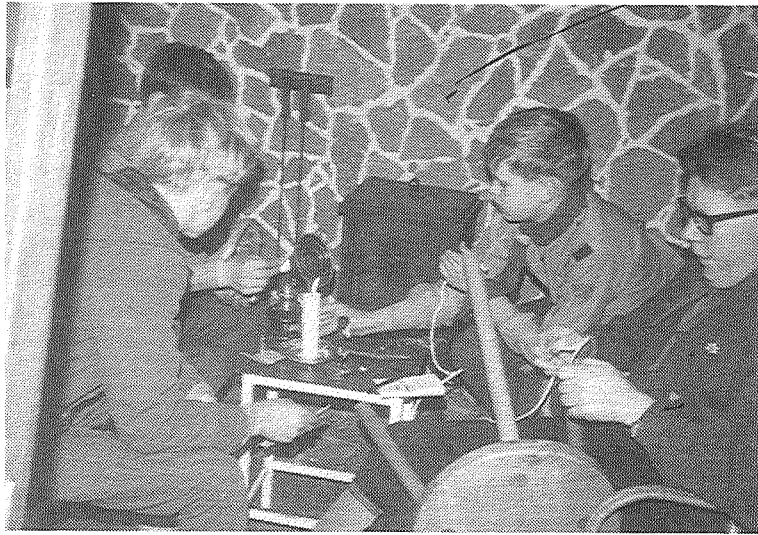
Engang i september blev jeg spurgt, om ikke jeg kunne tænke mig at være chauffør for nogle af drengene en søndag. De skulle på tur med ulvene fra Bredballe Flok – 4. Vejle var vist det officielle navn. Turen gik først i kirke og derefter til Lyngsbo. Uvilkårligt stak jeg

venstre hånd frem, da jeg sagde goddag til lederen af turen, Birthe Jensen. Jeg var dermed afsløret som tidligere spejder, hvad jeg nu heller ikke havde noget imod. Det førte med sig, at jeg snart blev spurgt, om jeg kunne tænke mig, at hjælpe til med arbejdet. Ved et møde i grupperådet blev det bestemt, at der skulle forsøges med opstart af en trop. Grundlaget skulle være de ældste ulveunger og så vidt jeg husker nogle få flere. Denne gruppe skulle fungere i et års tid som stabspatrulje, inden vi gav mulighed for flere til at komme med. Ledere i stabspatruljen blev Kaj Bøhme og jeg, og vi begyndte straks at indvie de meget ivrige drenge i spejderlivets mysterier.

Allerede den første aften løb vi ind i vanskeligheder, idet det lokale vi havde fået lovning på i den gamle skole overfor kirken var optaget af den kommunale ungdomsklub. Vi fandt et andet sted at være den aften, men det blev begyndelsen til en omflakkende tilværelse for den nye trop.

Dog, der kom gang i spejderiet, og vi kom på ture og lejre. En distriktssommerlejr ved Riis, hvor "Grejsdal distrikt" ejede en gård. Der blev opført ledertræningscenter og på marken var der lejr for hele distriktet i 1969.

I 1970 var troppen på korpsslejr ved

Patruljemøde 1969

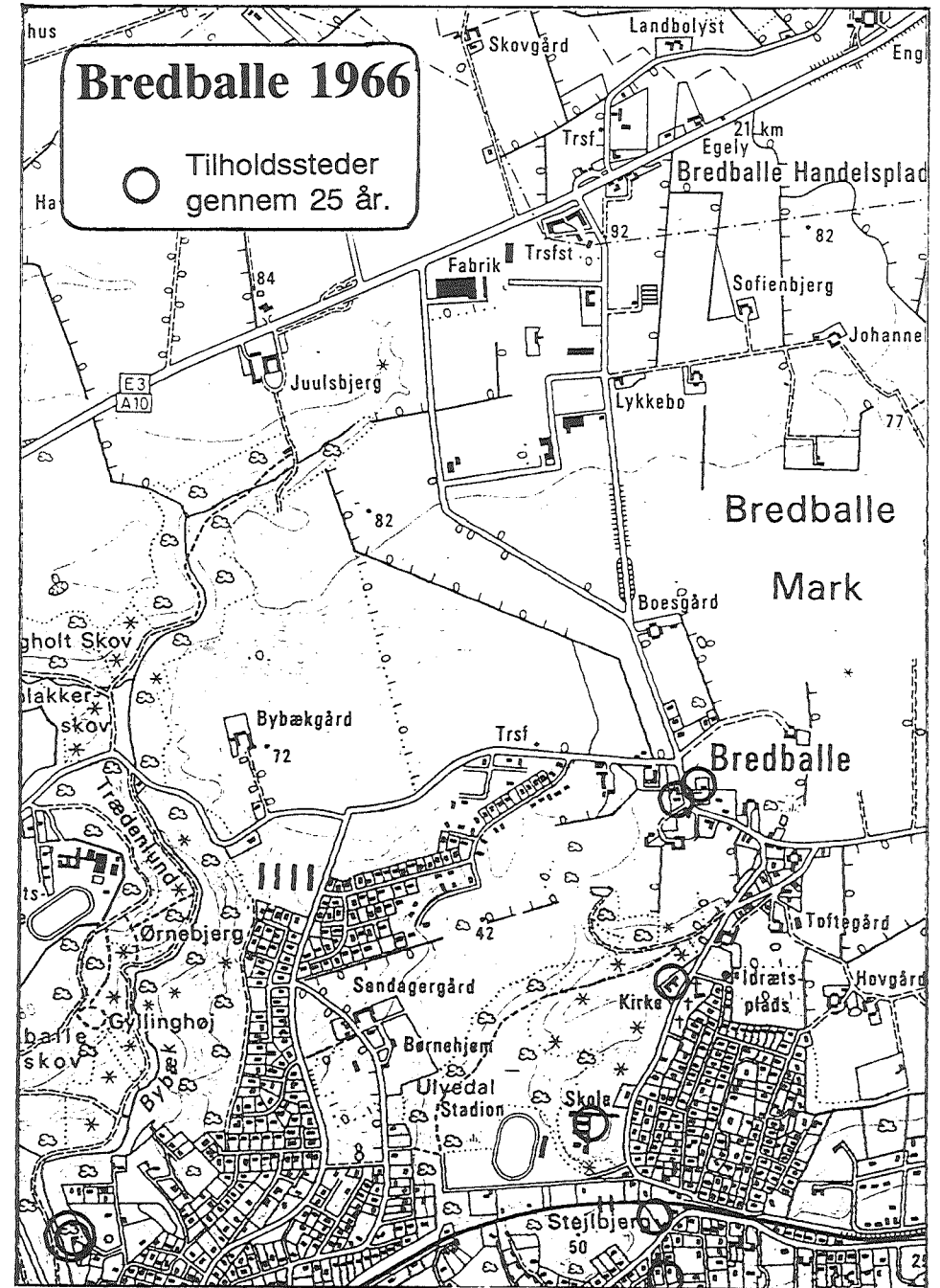
Holstebro. Da var jeg flyttet fra byen, men havde lovet at tage med, hvad jeg gerne gjorde, men det var egentlig ikke nødvendigt. De fleste af drengene havde lige været på Rolandlejr, og klarede nu alt selv. Med korpsslejren sluttede jeg af med Bredballe Gruppe.

Når jeg tænker tilbage, er det gode minder, der dukker frem, men jeg husker også en dag vi modtog det tunge budskab, at en af troppens spejdere på vej til skole var blevet dræbt ved en færdselsulykke på A13. Hele troppen var med til

Foto: Mogens Høiberg

begravelsen på Hornstrup Kirke-
gård for at tage afsked med vor
kammerat. Vi blev alle mindet om,
at vort liv ikke er evigt. At vi en dag
skal herfra, og at det gælder om i
tide at være beredt til at dø. Ikke
ved at gå og tænke på det og
glemme at leve – men ved at leve
livet fuldt ud, som den gave det er
til os og sige tak til livets giver, vor
Gud og far i himlen.

En stor hilsen til alle gamle drenge i Bredballe Trop fra en gammel Bredballe-spejder.

Spejderhus i Bredballe

Bent B. Persson, tidl. grupperådsformand

Efter en lidt fortumlet tilværelse lokalemæssigt siden gruppens start fik den overladt stuehuset "Kongsgården" fra en nedlagt landejendom i nærheden af den gamle brugs. Bortset fra indbrud og hærværk af og til, tjente den udmærket sit formål for gruppens arbejde. Jeg mindes muntre dage, hvor vi forældre samledes bevæbnet med maling, pensel og murske for at pynte huset op, når tidens tand havde været for voldsom mod det.

Men en dag måtte det gamle hus falde for byudviklingen, og dette fik de spæde tanker de tre spejderkorps i Bredballe havde omkring oprettelse af et spejdercenter til at udvikle sig til handling, der resulterede i forskellige sonderinger og aktiviteter i foråret 1975. Således afholdtes i eftersommeren en byfest, hvor alle fra de mindste til de største lagde deres kræfter i, så den blev en succes med et pænt overskud. 1½ år senere tilbød

Kongsgården

Foto: Niels Bo Lykkegård

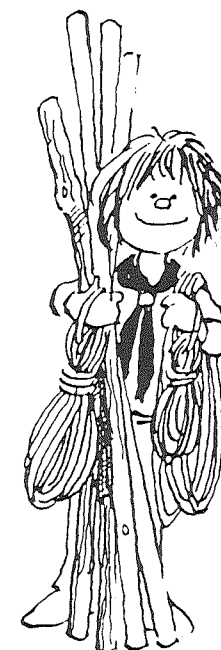
Vejle Kommune os en stor grund på Smedevangen. Det satte yderligere skub i arbejdet – nok en byfest afvikledes – en økonomisk base var skabt. Men vore store planer og ønsker, opdagede vi efterhånden, kunne ikke tilpasses den fremtidige økonomi. Vi så i øjnene, at vi måtte opgive projektet. Da det så sortest ud lysnede det pludseligt – ejendommen Ekkodalen 2 blev sat til salg ved sommerferien begyndelse 1978.

Byggeudvalgets medlemmer rendte myndigheder på dørene angående de fornødne tilladelser, muligheder for billige lån undersøgtes etc. etc. Da de vigtigste formalia var ordnet, mødtes udvalget en dejlig sommeraften ved ejendommen, der præsenterede sig fra sin bedste side med den grønne skov og den rislende Bybækken i baggrunden. Slutseddel blev underskrevet, og 1. august overtog den selvejende institution "Bredballe Spejdercenter" Ekkodalen 2.

Adskillige års indsats var lykkedes, men det må tilføjes at medvirkende hertil var ikke mindst de mange der støttede os økonomisk. Jeg tænker her særligt på Sct. Georgsgilderne og Y mens klubberne i Vejle, der for en årrække ydede rente- og afdragsfrie lån, der senere efterfulgtes af et større lån fra Vejle Kommune.

Nu fulgte et større arbejde både ude og inde med at klargøre bygningerne til sit nye formål. Det var spændende dage med et fantastisk godt samarbejde DDS, KFUK og KFUM spejderne imellem i forbindelse med de forskellige forældrekredse. I november inviteredes naboer etc. – Centret var taget i brug.

De efterfølgende år med de mangfoldige aktiviteter omkring Centret viste, at det i høj grad svarer til de forventninger, man havde fra begyndelsen. Senere er der sket mange store og små forbedringer, så det i dag står som et godt og attraktivt Center til gavn for de uniformerede korps i Bredballe

Status efter 10 år

af Leif Kristiansen
tidl. flok-, trop- og gruppeleder

10 år efter starten af Bredballe Gruppe, bestod denne af to enheder, en ulveflok mellem 15 og 20 samt en spejdertrop, der bestod af 2 patruljer.

Såvel trop som flok holdt til i "Kongsgården", der var stuehuset til et nedlagt landbrug, med brædder slået for vinduerne og gulve så skæve, at bordene skulle understøttes. "Kongsgården" lå der, hvor Brugsen nu ligger. Uden for "Kongsgården" stod der en kæmpehest lavet af gamle telefonpæle. Hesten blev lavet til Korpslejren i 1975. Navnene i gruppen var inspireret af vikingetiden, såsom Harald Blåtand, Svend Tveskæg, Kong Gorms Hird m.v.

På det tidspunkt, hvor jeg blev medhjælper i troppen, var Niels Bo tropfører. Han kom oprindeligt fra en gruppe i Vejle. Trop og flok kørte hver deres løb, der var kun lidt kontakt mellem enhederne.

Den første sommerlejr jeg deltog i, var en kanotur på Gudenåen fra Tørring til Ry. Vi havde forud for sejladsen været ude for at sikre os lejrpladser hos nogle

landmænd. Da vi den første aften sad og hyggede os ved de sidste gløder fra lejrbrålet, lød der larm ude fra åen, hvor der kom en hel flok Københavnske skolebørn padlende. De havde glemt at spørge om lov, da de lagde sig ind for at overnatte på en mark. Senere på natten fik vi en ny overraskelse, der lød larm af gryder der væltede, snusen, prusten og trampen. Da vi søvndrukne kom ud af teltene så vi en **stor tyr** og en flok køer, der snusede rundt på lejrpladsen. Køerne, der var blevet nysgerrige, havde trampet vores hegn ned og havde ikke lyst til at forlade lejrpladsen igen. Da tyren udstødte nogle høje brøl, tror jeg, der var mere end én spejder, der kravlede ekstra langt ned i soveposen. Som på alle øvrige sommerlejre, havde vi også her alle tiders tur.

Efter sommerferien meddelte Niels Bo, at han stoppede som leder, hvorefter jeg overtog jobbet med hjælp fra klanen, der et par år efter fuldt ud overtog ledelsen af troppen.

Vi var i mellemtiden flyttet et par

gange. "Kongsgården" skulle brækkes ned, og vi fik midlertidige lokaler i den gamle skole oven på børnehaven. Det var lokalemæssigt en meget stor fremgang. Den helt store ændring kom da spejderhuset i Ekkodalen blev erhvervet. Spejderne i Bredballe havde her fået de helt ideelle rammer at arbejde indenfor, tæt på skov og

vand, hvilket også hurtigt viste sig i form af øget tilgang af såvel ulve, spejdere som ledere.

Jeg vil med dette lille tilbageblik ønske tillykke med de 25 år, og ønske at spejderarbejdet også må blomstre i de kommende år til gavn for såvel børn som unge i området.

Sommerlejren 1977

Foto: Leif Kristiansen

Udviklingsprojektet i Gruppen

John Kaare Jacobsen, tidl. gruppeleder

I 1980 blev Bredballe Gruppe kontaktet fra korpset, om vi var interesseret i at være med i et forsøg, som korpset ville starte med emnet **gruppeudvikling**.

Det blev drøftet blandt ledere og grupperåd, og hurtigt gav vi tilbagemelding, at det havde vor interesse.

Hvad var det så, vi var gået med til. Det var en møderække, hvor man diskuterede, hvordan man kunne få gruppen til at fungere bedre, dog ikke fordi det gik dårligt, men det er jo altid rart at få gennemdiskuteret, om den måde vi driver spejderarbejde på er den mest hensigtsmæssige både overfor børnene og samarbejdet ledere og grupperåd imellem.

Gennem diskussioner kom vi igennem vor struktur og fandt ud af, at vi godt kunne få noget mere ud af at samarbejde. Vi var ikke altid enige, men når man er gået med i nogle forsøg, må man også prøve kræfter mellem grupperåd og ledere.

Nyskabelser som var udbyttet af

projektet var at ledere og grupperåd med børn og ægtefæller en gang om året samledes til en weekend, hvor programmet for hele året bliver fastlagt. I begyndelsen kom grupperådet først om søndagen, men da de fandt ud af, hvor godt vi havde haft det, ville de også være med, så i dag er dette arrangement en fast del af gruppeplanlægningen og er nok blevet en weekend, hvor alle gerne vil med. Det er vigtigt, at vi udover spejderarbejdet også har tid til at hygge os, og projektet har gjort at kammeratskabet er blevet meget bedre ikke kun blandt ledere men for hele gruppen.

For at få en god gruppe til at fungere kræver det positivitet, og det må vi nok sige, at det har vi fået. Som gammel gruppeleder savner jeg engang imellem det kammeratskab, som blev skabt.

I Bredballe Gruppe har ingen opgaver været for store.

Hvem husker ikke den ildelugt, som var i spejderhuset for ca. 8 år siden. Der lugtede af sur mælk

overalt, så det næsten ikke var til at holde ud. Vi havde fået den tossede idé, at vi skulle i Guinness rekordbog og det med en mælkekartonflåde. Der blev arbejdet ihærdigt med at clipse kartoner sammen og samle disse til den store dag, hvor vi skulle samle kartonerne til en flåde, og spændende var det for både børn og voksne. Samlingen af flåden skete i forbindelse med vort marked, og

sidst på eftermiddagen lå så flåden ved Vejle Fjord samlet af **7300** kartoner. Vi sejlede ud fra Bybæk, og der kom flere og flere spejdere på flåden og endda en skibshund. Vi var næsten 70 mennesker på flåden, og den holdt. Et spændende initiativ men desværre kom vi ikke i rekordbogen, idet nogle andre lavede en større flåde inden bogen gik i trykken. Jeg vil nok sige, at den oplevelse går over i historien.

Søsætning af kartonflåden

Foto: Leif Kristiansen

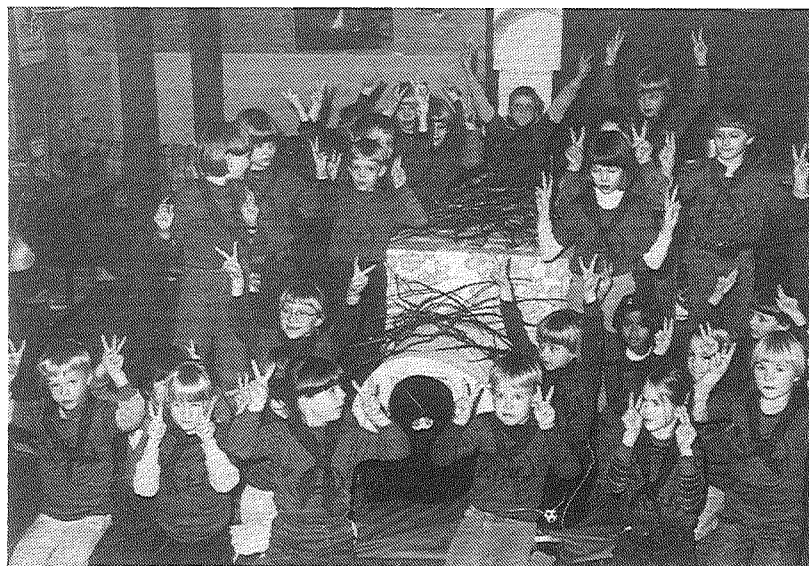
Nye enheder

Lilian Kirkegaard
tidl. bæverleder – nuv. juniorleder

I løbet af sommeren 1984 blev der snakket en del om at starte bæverarbejde i Bredballe Gruppe. Da bæverflokken er for børn i alderen 6 – 8 år, og der ikke var mulighed for at starte som 6-årig ved KFUK-spejderne, skulle bæverflokken være for både drenge og piger. Dette gjorde det også nemmere at skaffe ledere i forældre kredsen til den nye enhed,

da mange så en fordel i, at børnene kunne være i samme gruppe. Der var hurtigt samlet fem interesserede ledere, så nu manglede vi bare nogle børn (ud over vore egne).

Den 4. september holdt vi et informationsmøde for børn og forældre i spejderhuset. Her blev der orienteret om bæverarbejdet og

Optagelsesceremoni hos Bæverne

Foto: Bent Kirkegaard

vist lysbilleder om mulighederne for denne aldersgruppe. Efter mødet havde vi ca. 20 børn skrevet op, og vi gik i gang med planlægningen, så vi kunne starte møderne lige efter efterårsferien. En vigtig del af forberedelserne, var at finde et navn til bæverflokken. Ved at se på grunden omkring spejderhuset var det ikke sært, at navnet blev **Sumpbæverne**.

For at skabe ro om opstarten besluttede vi, at der skulle være lukket for yderligere tilgang indtil vi var kommet godt i gang. Det resulterede i en hastigt voksende venteliste, som først blev afskaffet i februar 1985, da vi havde fået et par ledere mere.

Bæverflokken havde fået en god start, og der har været **bid i bæverne** lige siden.

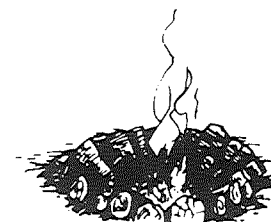
I foråret 1987 var der ca. 35 bævere fra tre årgange. Da den ældste årgang udgjorde størstedelen af bæverflokken, var det ikke altid nemt at få de yngste med. Da der var en del ulve/spejdere i henholdsvis flok og trop, var det svært at rykke alle de store bævere op. Dette var en medvirkende årsag til, at man besluttede at starte en ny enhed.

Juniortroppen

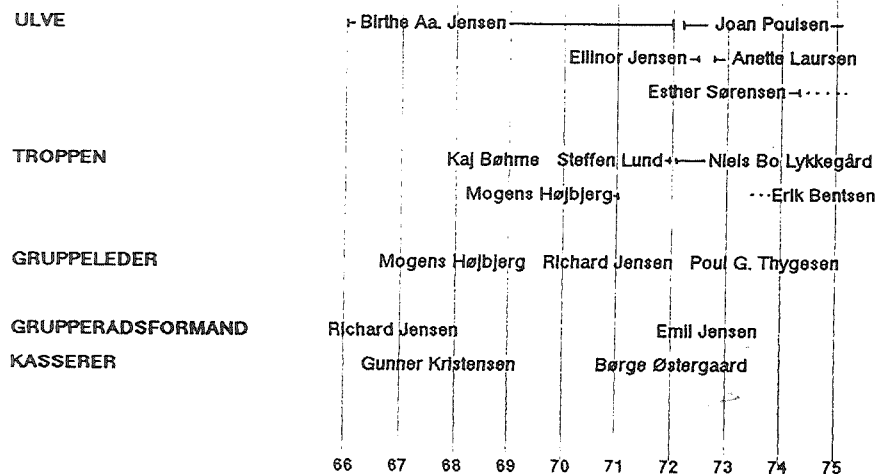
I løbet af foråret 1987 arbejdedes med muligheden for at indføre en ny enhed for 4 – 5. klassetrin. Vi så mange fordele ved en ny opdeling. De tre yngste enheder ville bestå af to klassetrin, så børnene altid kunne følges med deres klassekammerater. Vi indførte samtidig oprykning én gang om året, hvilket gav mere arbejdsro i enhederne. Juniortroppen kunne også gøre overgangen fra ulv til spejder nemmere. Da ledersituationen var afklaret, besluttedes det at starte op fra august måned.

Der startedes med 22 juniorer, der fik lov til at præge den nye trop. De fandt selv på navne til både troppen – **Juniorrødderne** – samt til patruljerne og lavede standere. Vi fik også puttet en telttur ind i efterårets program, så juniorerne kunne mærke, at de ikke var ulve længere.

Også juniortroppen har været voksende siden starten. Der er på nuværende tidspunkt (april 1991) 29 juniorrødder + 6 aspiranter.

LEDERE 1966-75

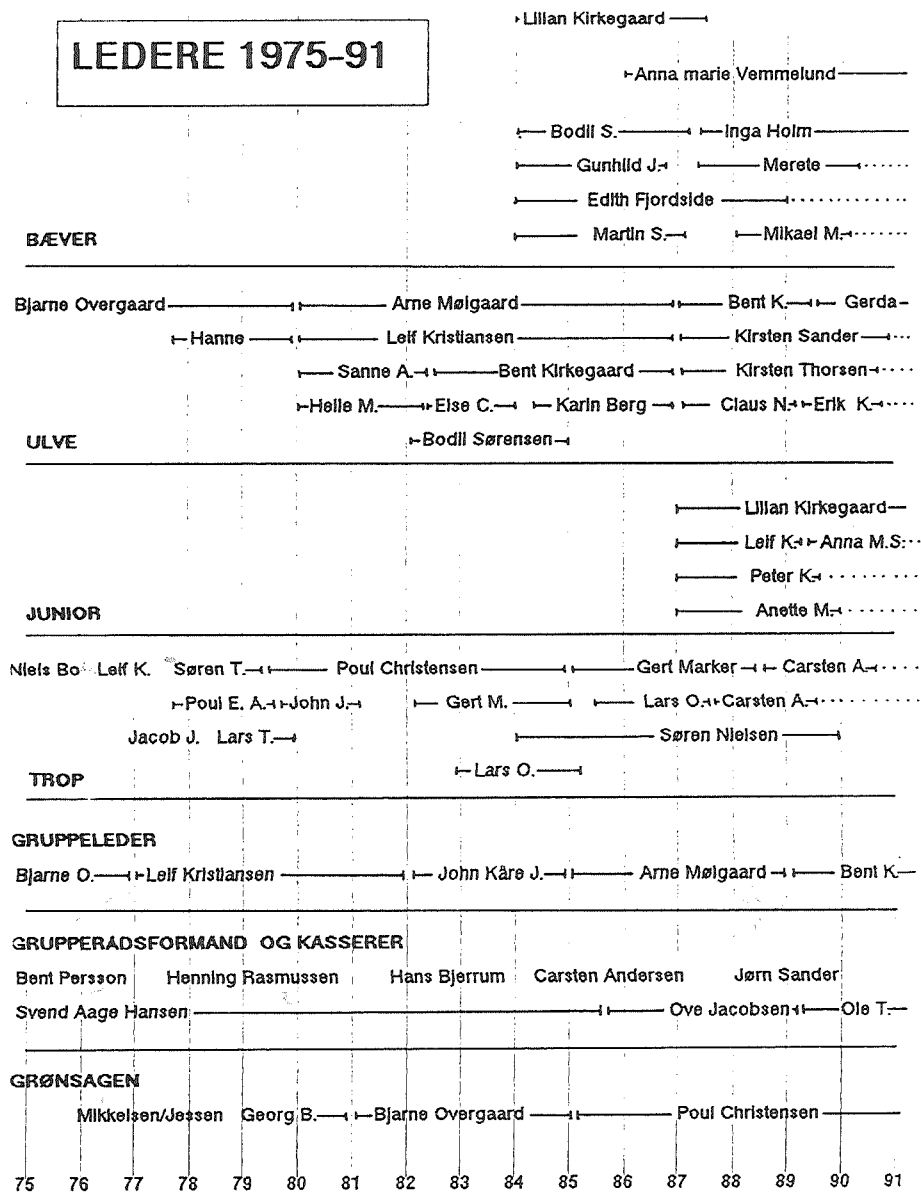

Vedligeholdelse af Kongsgården. Foto: VAF

fra venstre: Åse Persson, frk. Persson, Lars Hansen, Lars Persson, Bent Persson, Emil Jensen, Poul Buhl, Børge Hansen, Hans Peter Sørensen.

75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91

LEDERE 1975-91

Ledere som har virket i en periode på under 2 år er for overskuelighedens skyld ikke medtaget - og er markeret med

Roverliv i HIRD DANICA

Poul Erik Aagaard Jensen, tidl. tropleder

CLAN HIRD DANICA blev anerkendt som roverklaan i 1973, og der blev afholdt stiftende clanting den 2-3. februar 1974 i Lerbæk-hytten, hvor 7 "gamle" spejdere fra troppen kreerede hirdens grundlov. Prisen for hele week-enden: 15,- kr. alt incl.!! Siden hin skummel vinter weekend er der sket mange mærkelige ting i HIRD DANICA's navn, men allerede inden clanen var en realitet, havde de selv samme personer grundlagt clanens stolte *projekt-tradition* med opførelsen af indgangsportalen til KFUK-spejdernes landslejr i Serridslev i 1972. Portalen blev udformet som en 9 meter høj hest lavet af telefonmaster (se side 8).

I 1977 blev "TYKKE-BERTHA"-projektet opstartet og det store 10-kantede særprægede samlingstelt (diameter på 8,4 meter) blev uofficielt indviet den 29. juni 1978. Officielt kom teltet ibrug første gang på distriktslejren i Smidstrup, hvor det blev opstillet i skoven! Det har siden stået sin prøve i storm på Samsø, i solskin på Langeland og i silende regn på Læsø.

I årene lige inden Tykke-Bertha-projektet blev et andet stort pionerarbejde udført, og denne gang også til KFUK-spejdernes landslejr men i Frederikshavn i 1977. Det var et 12 meter højt fyrtårn, udført i højspændings-master, bolte og tovværk, og pointen var, at der skulle være et bål på toppen. Om der nogensinde kom bål på toppen kan jeg ikke huske, men jeg husker at der var langt ned deroppe fra!!

Der er meget at øse fra erindrings store skattekammer. Gamle programmer, invitationer, referater, sure opstød, dejlige takkekort og tykke dagbøger fra de ugentlige clanmøder igennem årtier, får blodet til at bruse og latteren til at rulle.

Med Vildt Svingende Tveje
Poul Erik

Grupperådet

Jørn Sander, tidl. grupperådsformand

Som formand for grupperådet ved indgangen til jubilæumsåret er jeg blevet opfordret til at skrive lidt om, hvad grupperådets arbejde består i. Man kan nok bedst sammenligne os med en bestyrelse i et aktieselskab. Vi har sammen med gruppelederen, det overordnede ansvar for gruppen, og kan dermed forpligte gruppen ved underskrift af formand, kasserer og gruppeleder.

Vor opgave består i at assistere lederne så meget som muligt med rent praktisk arbejde, således at lederne kan tage sig af de spejdermæssige opgaver i størst muligt omfang. Der hvor vi især træder til er på det økonomiske område via kassererjobbet. Derudover spildopkørsel med hjælp fra spejdere, samt praktiske gøremål i forbindelse med penge-

Nytårsparade 1979

Foto: Jacob Jessen

givendegivende arrangementer (juletræssalg, julenag, nytårspara-
de etc.).

Grupperådet må blot ikke ses som en enhed isoleret fra lederne, det er en sammenhængende **helhed**. For at opnå størst mulig sammenhæng afholdes der grupperåds-
møder 4 gange årligt, hvori delta-
ger mindst én leder fra hver en-

hed samt alle forældrerepræsen-
tanter. Her koordineres arbejdet. Hvis ikke vi arbejder sammen, bliver der ikke noget ordentligt ud af gruppen – og det er vel inderst inde samarbejde hele spejderar-
bejdet er bygger op om.

Til slut vil jeg gerne ønske grup-
pen tillykke med de første 25 år og håbe på fortsat fremgang.

Sommerledermøde 1986

Foto: Søren Nielsen

Bagerst: Bent, Gert, Else Marie, Carsten A., Leif, Arne, Inger Marie, Søren, Dorthe, Poul, Birthe, Jens Jørn. **Midten:** Karin, Anni, Lilian, Anna Marie. **Forrest:** Mads, Torben, Claus, Peter, Søren Mikkil, Jakob, Mette, Lene, Ulla, Thomas, Berit, Anne Marie, Louise, Ida.

Familiearbejde i gruppen

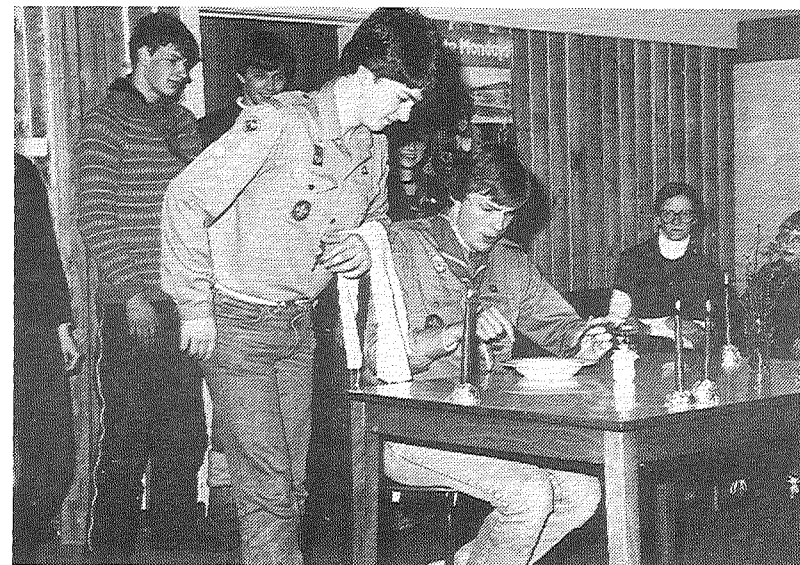
Arne Mølgaard

tidl. ulve- og gruppeleder – nuv. div.chef og bæverass.

Familiearbejde hvad er det? Er det når lille Mettes far bager en kage til ulveturen, eller når Sørens mor transporterer troppen til lejrgrun-
den? Eller er det når lederens ægtefælle står klar med kaffe og blødt brød, når fremtiden skal planlægges!

Ikke helt – men ovennævnte ting er alle vigtige for et godt lokalt

spejderarbejde, men der er ikke tale om et egentligt familiespej-
derarbejde. Et familiespejder-
arbejde må give mulighed for, at hele familien sammen kan være med i spejdernes hverdag – sammen på en sådan måde, at det giver en god og engageret oplevelse.

Spejderfest 1985

Foto: Bent Kirkegaard

Netop spejderarbejdet giver mulighed for at alle kan samles om én fritidsaktivitet i stedet for at løbe til hver sin i en ofte sparsom fritid.

I Bredballe indså man for mange år siden, at hvis børnenes og

ledernes familier kunne inddrages mere aktivt i spejderarbejdet på en engageret måde, ville dette givet medføre, at det at være spejder i Bredballe ville blive en god oplevelse og være med til at gøre gruppen stor og stærk.

Familien på løb

Foto: Bent Kirkegaard, 1986

Ovennævnte medførte i første omgang at ledernes familier blev indbudt til at deltage i en fælles-weekend, hvor det kommende år skulle planlægges. Her var der mulighed for at komme ind på livet af hinanden og lære hinandens baggrund at kende. Denne tradition

er fortsat, og mange har fundet nye bekendtskaber og blivende venner der. Venskaber, som også holder, efter at det lokale engagement måske er ophørt.

Forældre, som sender børn til gruppens spejdermøder bør, som

nævnt også have mulighed for at deltage i børnenes spejderoplevelser. Dette skal ikke være et krav, men et tilbud. I Bredballe har der gennem mange år været tradition for, at forældre kan deltage på mere eller mindre forpligtende vis.

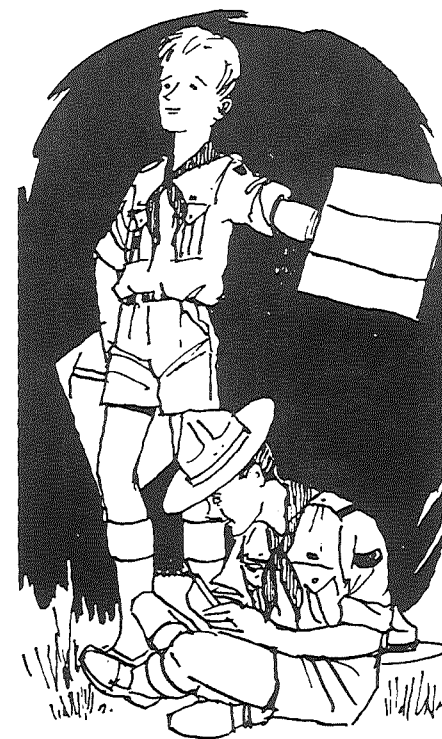
Bævere/ulve og juniorspejdere har i mange år gjort brug af forældre ved afvikling af mødeaftener. Dette – ved vi fra mange – har givet nogle uforglemmelige oplevelser – oplevelser sammen med egne børn og disses kammerater, som de ellers ville været gået glip af. Mange af disse forældre er med tiden blevet særdeles aktive ledere.

Behovet for større fællesoplevelser blev for nogle år siden opfyldt, da de årlige fælles-weekender blev indført. Weekender, hvor hele familien kan drage afsted til leg, fællesaktiviteter, sang og hygge. Disse weekendture betyder givet meget for det daglige spejderarbejde. Børnene kommer til at kende hinandens forældre, og forældre lærer hinanden samt ikke mindst de ledere, der har mange timer sammen med deres børn, at kende.

Mange muligheder gives der forældre og søskende for at deltage i gruppens liv – bl.a. som hjælp på weekendture og sommerlejre såvel inde som ude. Herudover er der de årlige juletræsfester og/eller

spejdermarkeder samt for lederne endvidere det årlige julemøde med ægtefæller/påhæng samt sommermødet for hele lederfamilien.

Jeg håber, at familien også i fremtiden fortsat må blive inddraget i Bredballes spejderarbejde. Således tror jeg, man sikrer gruppens fremtidige stabilitet og store styrke.

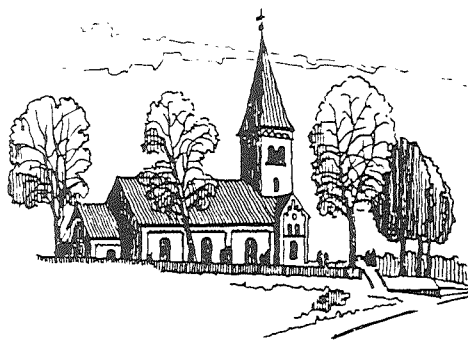
Aktiv ungdomsliv i Bredballe Sogn

af Carsten Andersen

tidl. Gr-formand og tropleder – nuv. gruppeass.

For afgrænsning af dette indlæg, skal her ifg. lexica defineres, hvad et sogn er?: "Et sogn er et folkekirkeligt distrikt, hvis beboere har ret til at få udført kirkelige handlinger i en bestemt kirke."

Næste spørgsmål er så, hvad er da en kirke? – Den er flere ting, sikkert al-ting, begyndelsen og enden. Alfa og Omega. Kirkens indvirkning på sognebørnene (de voksne incl.) er ret udefinerlig. Bedst anskueliggjort i to dele, den synlige og den usynlige påvirkning.

Kirkebygningen ser og kender sikkert alle, som den ligger der højest på selve Kirkebakken. Hertil kommer Sognegård, kirkegårde og præsteboliger. Indvendig fra har disse bygninger deres faciliteter for udøvelse af de kirkelige handlinger, som finder sted efter overleverede skikke og ritualer. – I livskronologisk orden: dåb, konfirmation, bryllup og begravelse. Hertil kommer hviledagens (søndagens) Gudstjeneste i form af højmesse og andre eksperimentelle Gudstjenester og kirkemusikarrangementer. Alle disse aktiviteter næres (holdes i live) af en usynlig part, som er kirkens åndedræt, betegnet som Helligånden.

I respekt mod det overleverede – "Guds Ord, det er vort arvegods" – deltager vi i salmesang og nadver og udtrykker herved vor TRO på det, der for os er usynlig – og netop derfor TRO-værdigt. Kunne vi se livssammenhængene, havde vi ikke nødt til TRO. Den TRO vi omtaler er samlet i TROSBEKENDELSEN, der giver udtryk for et HÅB, som ethvert trængt og bekymret menneske har brug for at få bekræftet: "At noget Guddom-

meligt bedre kan forventes i kraft af de løfter kirken forkynder" – Et nyt liv, hvor *det ondes magt* er død.

Menighedsrådet i Bredballe og sognets præster har altid vist interesse for det ungdomsarbejde, der finder sted i KFUM-spejderregi. I form af økonomisk håndsrækning, deltagelse i nytårsparade og ved specielle ungdomsgudstjenester, hvor også spejderne har deltaget med specielle opgaver.

Af kontakter med andre lokale organisationer skal nævnes Bredballe Villapark. Spejderne har her været delagtiggjort i vedligeholdelse af grønne områder og udbygning af legepladsfaciliteter. Sammen med Centerforeningen har der været samarbejde omkring juletræssalg og andre festarrangementer.

Som en del af Vejle kommune har vi indgået i de offentlige støtteordninger, der følger af at være et

Alteret på Houens Odde, 1968

Foto: Poul Christensen

ungdomsarbejde under fritidsloven. Fra teknisk forvaltning har vi fået hjælp til vedligeholdelse af sti- og grundarealer omkring Spejdercentret i Ekkodalen.

Ved indsamling ca. en gang pr.måned har spejderne deltaget i Spilopmagernes virksomhed. Et mangeårigt projekt, som Y-Mens kredse i Vejle har drevet til gavn og glæde for genbrugsidéen og os i de uniformerede korps, der hvert år får del i pengeuddelingen fra overskuddet af salg af indsamlede effekter.

Den lokale befolkning, institutioner og "de grønne spejdere" er lodder på samme vægtskål, der skal påvirkes i livsbekræftende retning under spejdermottoet "**VÆR BEREDT**". Således bærer vi en del af hinandens skæbner ved den måde vi omgås hinanden, institution og individ imellem.

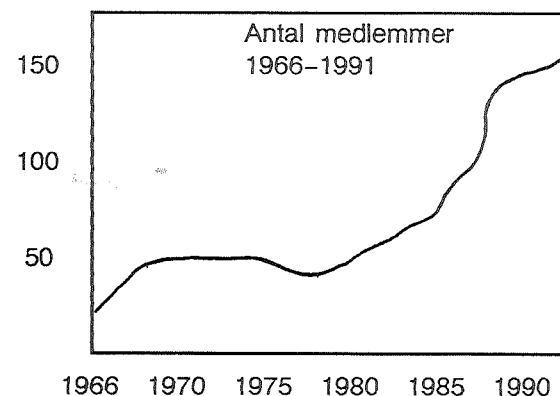
Fortid, nutid og fremtid er vi **fælles om**.

Lidt tal og statistik

Her ved jubilæet er det naturligt at vende blikket bagud og se på, hvilke begivenheder der særligt har haft betydning for gruppen.

Samtidig med at disse begivenheder nævnes, er det vigtigt at huske, at en spejdergruppes succes ikke alene måles på, om den evner at gennemføre store forkromede arrangementer, men i endnu højere grad på at de daglige spejdermøder gennemføres med engagement og i overensstemmelse med korpsets formål.

Sommerlejre TROPPE

I starten bestod gruppen kun af ulveflokkene. To år senere kom troppen til og endnu et par år senere roverklanen. I 1983 startede seniorarbejdet, 1984 bæverarbejdet og i 1987 startede juniorspejderne.

Samarbejdet med de øvrige spejderkorps i Bredballe, DDS og KFUK-spejderne har været godt, specielt med KFUK-spejderne, idet der omkring 1980 på landsplan blev arbejdet på en

1969 Riis
1970 Holstebro
1972 Ravnsø
1973 Riis
1974 Bornholm
1975 Samsø
1976 Møllelejren
1977 Kano-Gudenå
1978 Smidstrup
1979 Læsø
1980 Langeskov
1981 Fåborg
1982 Forlev
1983 Grønnegården
1984 Assenbæk Møl.
1985 Frederikshavn
1986 Kano-Gudenå
1987 Søborg
1988 Kano-Sverige
1989 Hald Sø
1990 Holbæk
1991 Kano-Gudenå

sammenlægning af de to korps. Forslaget faldt desværre ved afstemningen på KFUK-spejdernes Landsmøde, så da vi i 1984 startede bæverarbejde kom der piger med i gruppen (piger blev dog optaget i roverklanen allerede fra 1976). I dag udgør pigerne ca. halvdelen af gruppens medlemmer.

Gruppens højborg er Bakkekammen, hvor ledere og "grupperødder" har været at finde på 7 forskellige adresser.

Fra de to skoler har henholdsvis nuv. 1.c og nuv. 5.c på Kirkebakkeskolen været bedst repræsenteret med hver 9 spejdere.

Frem til 1978 har gruppen "boet" 6 forskellige steder. Siden 1978 har adressen været Ekkodalen 2.

I 1977 startede gruppebladet "**Grønsagen**". Det er siden udkommet regelmæssigt 4 gange årligt.

Bredballe trop har klaret sig godt ved Landspatrujlekonkurrencerne (LPK). Således har patruljer fra Bredballe placeret sig blandt landets 3 bedste patruljer i 1976, 1983 og 1986.

Roverklanen gennemførte 1978 et stort projekt, "**Tykke Bertha**", hvor roverne selv fremstillede et stort samlingstelt.

I 1984 fik gruppen optaget en rekord i "Guinness", idet den fremstillede en mælkekartonflåde, som kunne bære næsten 70 mand.

Af usædvanlige spejderaktiviteter har de ældste drenge i 1988 klatret på Kullen og i 1990 gennemført en ugelang fjeldvandring ved Galdhøpiggen i Norge.

red.

Fremtiden

Bent Kirkegaard

tidl. ulveleder – nuv. senior- og gruppeleder

25 år er gået! Ingen alder for et menneske og da slet ikke for en spejdergruppe. Pionertiden er slut, og vi har fået et fundament, der giver os alle muligheder for fremtidigt virke og udvikling. Spørgsmålet er nu: "**Hvor vil vi hen?**" Dette vigtige spørgsmål kan naturligvis ikke besvares entydigt, men jeg har helt sikkert alle bag mig, når jeg hævder, at de bedste sider af vort nuværende spejderliv må bevares og danne udgangspunkt for ny udvikling.

Vort nuværende spejderliv er baseret på godt samarbejde og samvær i lederkredsen, godt samarbejde med vore omgivelser bl.a. sognets præster og endelig godt samarbejde med forældre-kredsen, hvilket dels medfører gode fælles oplevelser for spejderfamilierne og dels giver den opbakning, der gør det sjovt at være leder. Karakteristisk for Bredballe-gruppens liv er endvidere **alsidige** aktiviteter – ikke "papirklip" eller "tømmerflåde" men **både og** – garneret med fællesskab, kammeratskab og godt humør. Disse særkender håber jeg vil bevares og udbygges fremover, men dermed ikke sagt, at vi altid skal gøre "som

vi plejer". For at spejderlivet virkelig skal være værd at leve må der ske noget nyt og anderledes, spændende og udfordrende. Det kan være alt som i det helt små: en ny leg, en ny historie eller en ny sang. I lidt større skala kan det være nye aktivitetsområder, nye tur- og lejrformer eller nye fysiske rammer – fx. en patruljehytte, som er gruppens store ønske for tiden. Nye aktiviteter er vigtige i alle enheder, men især for de store spejdere, seniorer og rovere, der jo har prøvet om ikke alt så dog meget, er det af største betydning for at bevare dem i vort arbejde. Her i Bredballe har seniorer og rovere de senere år bl.a. udfoldet sig på (og i) vand – d.v.s. fjerde, bælt, åer og elve – og endvidere vandret/klatret i norske og svenske fjelde. Disse aktiviteter bør videreudvikles og suppleres med nye, fx. musik (sang/orkester), luftaktiviteter og udenlandsture.

Udvikling knyttes ofte sammen med ekspansion – og med rette for spejderbevægelsens idé har bud til alle mennesker. Hermed ikke sagt, at vi nødvendigvis skal ud at missionere, men snarere at vi gennem gode arrangementer og

TUT. Et vigtigt indslag i lejlivet

Foto: Bent Kirkegaard, 1988

møder motiverer en større kreds af børn, unge og voksne. Når talen er om børn og unge, kan jeg ikke lade være med at tænke på den ensidige påvirkning, som sportsklubberne giver. Dette er en aldeles uholdbar situation, som der fx. kan løses op for ved et samarbejde mellem sportsklubber og spejdere, så børnenes sociale, intellektuelle og åndelige behov også bliver tilgodeset. Når talen er om voksne, er det for mig klart, at behovet for

leg, udfordringer og socialt samvær er lige så stort som børns, og at der dermed er grundlag for et voksenspejderarbejde med egne aktiviteter uafhængig af børnehederne. Spejderforældre og "gamle" spejdere / "pensionerede" ledere, der er trådt et skridt tilbage, men som hverken kan eller vil løbe fra, at de er spejdere vil være blandt de mest oplagte medlemmer af en voksenpatrulje.

Til slut vil jeg på vegne af børn, forældre og ledere medgive gruppen de bedste ønsker for fremtiden. Gid at livsmotet og lysten til at prøve nyt vil føre til mange gode oplevelser for alle og

at fællesskab, kammeratskab og tolerance må præge det spejderliv, der som en naturlig del indgår i rigtig mange menneskers tilværelse.

FREMTIDEN BEGYNDER HER.
Siden 1983 har ledere og grupperådsmedlemmer hvert år sidste weekend i januar på Houens Odde Uddannelsescenter planlagt årets begivenheder.

Foto: Bent Kirkegaard, 1991

Ekkodalen 2, 1991

Foto: Bent Kirkegaard